

Jesensko jutro

Mama pogleda na kuhinjsko uro.

Ura je pol sedem.

„No, zakaj Julija danes še ni vstala?“

Mama gre v otroško sobo in jo budi:

„Ljubica, vstani! Zajtrk je pripravljen.“

Julija počasi odpre oči in jo zaspano pogleda.

„Nočem. Poglej ven, zunaj je še temno. Noč je še.“

Mama ji razloži: „Veš, zdaj jeseni so dnevi krajši. To pomeni, da sonce pozneje vzhaja in prej zahaja.“

Zato je jeseni zjutraj še tako temno.“
Julija spači obraz in pogleda mamo z velikimi očmi.

„Noja, če ti tako rečeš.“

In že skoči iz postelje in teče iz sobe.